

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของไทยที่รัฐกระจายอำนาจทั้งทางการเมืองและการบริหาร ให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของตนเอง มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง สามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีองค์การที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามความมุ่งหมายของท้องถิ่นนั้น ๆ ปัจจุบันประเทศไทยมีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของการปกครองตนเอง 4 ประเภท ทั้งหมด 7,853 แห่ง ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จำนวน 75 แห่ง 2) เทศบาล จำนวน 1,618 แห่ง 3) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 6,157 แห่ง 4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ 2 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2551 : 1-2)

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบทอันเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ ได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง หรือที่เรียกกันว่า ปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลมีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่อยู่นอกเหนือเขตเทศบาลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ชนบทมากที่สุด การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไป

ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยกาณ์นั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทย กำหนด (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. ม.ป.ป : 24)

องค์การบริหารส่วนตำบลถือได้ว่าเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด เนื่องจากมีศักยภาพในการบริการสาธารณะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของสังคมโลกอย่างรวดเร็ว ทำให้ระบบการบริหารจัดการที่มีอยู่ปรับตัวไม่ทันต่อ กระแสการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ดังกล่าวนำไปสู่ความขัดแย้งและปัญหาที่ทำทายนานับการ เนื่องจากเครื่องมือและระเบียบกลไกการบริหารจัดการแบบเดิมไม่สามารถต่อสู้กับสถานการณ์ และแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องวางระเบียบกลไกใหม่โดยคำนึงถึง ภาวะแวดล้อมภายในประเทศ ควบคู่กับระบบเศรษฐกิจสังคมใหม่ของโลกในการสร้างระบบ บริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน รวมทั้งชุมชนและครอบครัว เพื่อเสริมสร้าง รากฐานของสังคมและปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้แข็งแรงและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นความ โปร่งใส การมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อสังคมรวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่มี ประสิทธิภาพ เป็นธรรมและทั่วถึงแก่ทุกภาคส่วน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2544 : 25) องค์การพัฒนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้ง นักวิชาการและนักคิดที่มีความตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญในการบริหารจัดการ ที่ดี มีความตื่นตัวสนใจเรื่องธรรมาภิบาลอย่างมาก โดยเฉพาะภายหลังจากการบังคับใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้วิกฤติเศรษฐกิจก็มีส่วนทำให้ความสนใจ เกี่ยวกับธรรมาภิบาลมีมากยิ่งขึ้น เป็นที่เชื่อกันว่าหากประเทศไทยมีการนำหลักธรรมาภิบาลไป ปรับใช้กับการปฏิบัติงานภาคราชการ เอกชนและประชาชนแล้วจะทำให้ประเทศมีการพัฒนา ไปในทิศทางที่ดีและเกิดความเป็นธรรมในด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ธรรมาภิบาลจึง ได้กลายเป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมรับว่าเป็นหลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตยและได้มี การกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างกว้างขวาง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2546 : 9)

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความสนใจของรัฐบาลไทยได้เกิดขึ้นหลังจากมี ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินในปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศโดย นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย จึงหันมาสนใจประเด็นนี้อย่างจริงจัง ได้มีหนังสือขอความ ร่วมมือจากมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ให้ดำเนินการค้นคว้า วิจัย เพื่อ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในการแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ

ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการ การข้าราชการพลเรือนจัดทำเรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติให้เร่งสร้างธรรมาภิบาลในหน่วยงานของรัฐ เพื่อเป็นแกนนำในการพัฒนาและส่งเสริมธรรมาภิบาลให้สังคมไทย โดยให้จัดทำเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งทราบและถือปฏิบัติ (วันชัย วัฒนศัพท์, 2547 : 122)

รัฐบาลรวมทั้งหน่วยงานของรัฐได้ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ส่วนราชการต่าง ๆ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการขององค์กรไปในแนวทางการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามกรอบทิศทางและแนวทางการบริหารราชการ จึงได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 โดยเนื้อหาเป็นการกำหนดแนวทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการบริหารราชการ ซึ่งหมายถึงทุกกระทรวง ทบวง กรม ทั้งที่เป็นราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหารที่มีการจัดตั้งขึ้นและมีการปฏิบัติราชการเช่นเดียวกับกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการบังคับใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้ปกติตามกฎหมายจัดตั้งองค์กร จะให้อำนาจอิสระในการบริหารงานขององค์กรจึงไม่อาจนำพระราชกฤษฎีกาฯนี้ไปใช้บังคับทันทีได้ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากการปฏิบัติงานขององค์กรเหล่านี้มีส่วนไปกำหนดหลักเกณฑ์ของแต่ละองค์กรให้มีแนวทางสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกาฯนี้ จึงให้หน่วยงานที่มีอำนาจกำกับดูแลองค์กร ตามกฎหมายคือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ดูแลให้มีการกำหนดแนวทางการบริหารงานให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาฯนี้ด้วย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2549 : 1-2)

องค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนตำบลสามขาได้กำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนา

จังหวัด แผนพัฒนาตำบล นโยบายรัฐบาล เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และตระหนักถึงความมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ เพื่อร่วมกันสร้างแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง และเน้นนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลเป็นหลักปฏิบัติในการบริหารราชการ นอกจากนี้ยังส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน และพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพโดยยึดกรอบแนวทางในการจัดระเบียบการศึกษา รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้มีความเจริญก้าวหน้าและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการที่ดีและเป็นข้อมูลสารสนเทศให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาภารกิจตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขาที่มีระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขาที่มีระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างตามภารกิจและประชาคมหมู่บ้าน จำนวน 269 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้จากขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) จำนวน 161 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา จำแนกเป็น

3.1.1 ระดับการศึกษา

- 1) ประถมศึกษา
- 2) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
- 3) อนุปริญญา/ปวส.
- 4) ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.2 ตำแหน่งหน้าที่

- 1) บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) ประชาคมหมู่บ้าน

3.2 ตัวแปรตาม คือ การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2546 : 1 - 90) ดังนี้

- 3.2.1 หลักนิติธรรม
- 3.2.2 หลักคุณธรรม
- 3.2.3 หลักความโปร่งใส
- 3.2.4 หลักการมีส่วนร่วม
- 3.2.5 หลักความรับผิดชอบ
- 3.2.6 หลักความคุ้มค่า

นियามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง กระบวนการที่คณะบุคคลร่วมมือกันดำเนินการ โดยอาศัยทรัพยากรและวิธีดำเนินงานต่าง ๆ มาใช้ ทั้งการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุมกำลังความพยายามของสมาชิกในองค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หมายถึง บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาคมหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

3.1) บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนท้องถิ่นและพนักงานจ้างตามภารกิจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

3.2) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

3.3) ประชาคมหมู่บ้าน หมายถึง การรวมตัวของชุมชน องค์การภาครัฐ เอกชน ประชาชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาหรือกระทำการบางอย่างให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ระบบการจัดการที่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ซึ่งการจัดองค์กรให้เป็นไปตามที่ทางราชการกำหนด ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง กติกาหรือกฎเกณฑ์ในการบริหารหรือการปกครองที่ดี เหมาะสมและเป็นธรรม ที่ใช้ในการธำรงรักษามันเมืองและสังคมเป็นการบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล สามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.1) หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎ ระเบียบ ข้อบังคับตำบลที่ถูกต้อง เป็น ธรรม และเสมอภาคอันเอื้อต่อการควบคุมและพัฒนา การบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และการปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพความยุติธรรมขององค์การ บริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.2) หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ของคุณธรรม จริยธรรมมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการทำงานที่ซื่อสัตย์ สุจริต จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบมีวินัย เสียสละเพื่ออำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.3) หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันให้ทำงาน อย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ทั้งด้านการบริหารงาน การบริหารคน การบริหารเงินงบประมาณ และมีการสื่อสารที่ดี ให้ทราบข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวขององค์การบริหารส่วนตำบล สามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.4) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็ม ความสามารถ และมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ ประชาชน สังคมและประเทศชาติ โดยคำนึงถึง ประโยชน์สุขของประชาชนผู้รับบริการและส่วนรวมเป็นสำคัญ รวมทั้งยอมรับผลที่เกิดขึ้นจาก การปฏิบัติงาน พร้อมรับการตรวจสอบจากสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.5) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหารเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของ ชุมชน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการให้ข้อมูล แสดง ความคิดเห็น ให้คำแนะนำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำประชาพิจารณ์ ร่วมแสดงประชามติ

ร่วมวางแผน ตลอดจนการควบคุม โดยตรงจากประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

4.6) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยการประหยัด การใช้ของอย่างคุ้มค่า รวมทั้งการรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลสารสนเทศที่ได้ สามารถนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามขา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์หรือหน่วยงานอื่นที่สนใจ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยหลักธรรมาภิบาลต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY